

— lub, w następstwie rzeczzonego uchylecia, jeśli pozwala na to stan postępowania, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd błędnie odmówił uznania Eulex za jednostkę organizacyjną Unii Europejskiej na podstawie art. 263 TFUE oraz zrównał Eulex z delegaturami. Ponadto Sąd powinien był uznać wystąpienie usprawiedliwionego błędu w tym względzie.

Rzeczzone naruszenia prawa doprowadziły do naruszenia zasady skuteczności i zasady ochrony sądowej obejmującej pełne korzystanie z prawa do obrony, które to prawo jest nierozdzielnie związane z bardziej ogólną zasadą równości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 7 sierpnia 2013 r. — Société Fonderie 2A przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-446/13)

(2013/C 304/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Fonderie 2A

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy szóstej dyrektywy (77/388/EWG) ⁽¹⁾ określające miejsce dostawy wewnątrzspółnotowej powinny prowadzić do wniosku, że dostawa towaru przez spółkę nabywcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, po przekształceniu towaru na rachunek sprzedawcy dokonanym w zakładzie innej spółki znajdującym się na terytorium państwa nabywcy, stanowi dostawę z państwa sprzedawcy do państwa końcowego odbiorcy, czy też dostawę w ramach państwa owego odbiorcy, dokonywaną z zakładu, w którym nastąpiło przekształcenie?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 147, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 czerwca 2013 r. w sprawie T-431/10 Nencini przeciwko Parlamentowi Europejskiemu wniesione w dniu 6 sierpnia 2013 r. przez Riccardo Nenciniego

(Sprawa C-447/13 P)

(2013/C 304/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Riccardo Nencini (przedstawiciel: M. Chiti, avvocato)

Dругa strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawach połączonych T-431/10 i T-560/10 Nencini przeciwko Parlamentowi po uprzednim stwierdzeniu, w razie potrzeby, nieważności/bezprawności art. 85b rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾ z dnia 23 grudnia 2002 r. i art. 73a rozporządzenia 1605/2002 ⁽²⁾ Rady (WE, Euratom) z dnia 25 czerwca 2002 r. oraz stwierdzenie, przy zmianie tegoż wyroku z uwzględnieniem zarzutów skargi wniesionej do Sądu Unii Europejskiej, bezprawności aktów zaskarżonych w pierwszej instancji.

— tytułem ewentualnym, w kwestionowanym wypadku potwierdzenia zasądzenia zwrotu spornych kwot przez R. Nenciniego, ponowne określenie kwot — po uchyleniu i zmianie zaskarżonego wyroku — w odpowiedni sposób lub przekazanie akt do sekretariatu generalnego Parlamentu Europejskiego w celu odpowiedniego określenia spornej kwoty;

— uchylenie wyroku w części dotyczącej kosztów i w konsekwencji jego zmiana poprzez obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w sprawie T-431/10 oraz obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w sprawie T-560/10 lub w każdym razie ich potrącenie;

— w każdym razie obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze wnoszący odwołanie podnosi iż naruszono przepisy dotyczące przedawnienia oraz zasady pewności prawa, skuteczności i rozsądku. Sąd oddalił żądania wnoszącego odwołanie uznając, że terminy przedawnienia biegną od doręczenia decyzji o odzyskaniu i obciążeniu, co nastąpiło ponad jedenaście lat po odejściu przez R. Nenciniego ze stanowiska posła.

Po drugie wnoszący odwołanie powołuje się na naruszenie prawa w zakresie zasad kontrydiktoryjności i skutecznej ochrony, ponieważ dowody, na których oparta była decyzja częściowo różniły się od dowodów wcześniej kwestionowanych.

Po trzecie wnoszący odwołanie powołuje się na błędne zastosowanie przepisów dotyczących kosztów i dodatków dla posłów Parlamentu („przepisy KID”) zarówno w odniesieniu do spornych kwot w zakresie zwrotu kosztów podróży jak też spornych kwot dotyczących dodatku sekretarskiego. W szczególności wnoszący odwołanie wskazuje po pierwsze, że dokonano błędnej wykładni pojęcia „miejsca zamieszkania”, którego nie można utożsamiać z formalnym „miejscem zameldowania”; a po drugie, że naruszenie nie istnieje z różnych względów oraz że występuje sprzeczność pomiędzy uznaniem niewskazania nazwisk wszystkich beneficjentów dodatku sekretarskiego za zwykle „uchybień formalne” a uznaniem go za uchybienie niemożliwe do konwalidowania w świetle niejasnych przepisów obowiązujących w omawianym okresie.

Po czwarte odwołanie oparte jest na naruszeniu zasady proporcjonalności przy określaniu kwoty podlegającej odzyskaniu. Zasądzenie zapłaty całej pobranej kwoty jest niedorzeczne.

Wreszcie wnoszący odwołanie zarzuca błędne ustalenie kosztów postępowania, którymi obciążono R. Nenciniego. Koszty poniesione w związku z zaskarżeniem pierwszej — następnie cofniętej — decyzji wynikają z błędnego zachowania strony przeciwnej, która uznała zresztą takie naruszenie dokonując — po doręczeniu pierwszej skargi — zastąpienia decyzji inną decyzją w języku włoskim.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Postanowienie Prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 24 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-468/11) (¹)

(2013/C 304/14)

Język postępowania: hiszpański

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Postanowienie Prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 10 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Giurgiu — Rumunia) — SC Volksbank România SA przeciwko Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

(Sprawa C-123/12) (¹)

(2013/C 304/15)

Język postępowania: rumuński

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Guy Kleynen przeciwko Conseil des ministres

(Sprawa C-99/13) (¹)

(2013/C 304/16)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 141 z 18.5.2013.